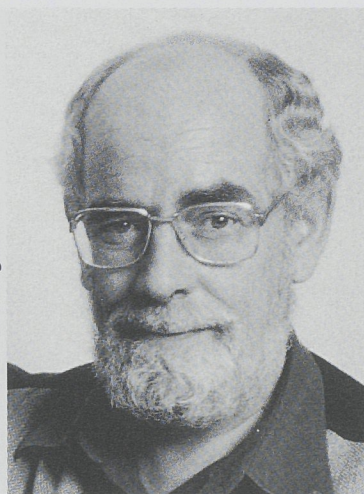

Faculteit der Bewegingswetenschappen

foto: Hans van den Bogaard

Prof.dr. G.J. van Ingen Schenau

In memoriam Gerrit Jan van Ingen Schenau

Op donderdag 2 april is Gerrit Jan van Ingen Schenau, professor in de biomechanica aan de faculteit, op 53-jarige leeftijd overleden. Bij aanvang van wat zijn winter zou worden, werd hij ongeneeslijk ziek. Hij laat een faculteit achter die zonder zijn creativiteit, visie en inspanning niet zou zijn geworden tot wat zij nu is.

In 1973 kwam Gerrit Jan in dienst van de Vrije Universiteit om bij de toenmalige Interfaculteit Lichamelijke Opvoeding het onderwijs in de biomechanica te ontwikkelen. Binnen deze jonge faculteit kreeg hij de mogelijkheid om het op internationaal niveau nog in de kinderschoenen staande onderzoek van begin af aan gestalte te geven. Gerrit Jans inspanningen lieten zich vooral kenmerken door zijn opvatting dat onderzoek naar het menselijk bewegen alleen vruchtbaar kan zijn als er een

interactie plaatsvindt tussen de basisdisciplines van de bewegingswetenschappen. De biomechanica zag hij het liefst als een gereedschapkist voor de oplossing van bewegingswetenschappelijke problemen.

Zijn omvangrijke wetenschappelijke oeuvre laat dan ook zien dat hij, als natuurkundige, innig samenwerkte met zowel medisch-biologisch als sociaal-wetenschappelijk georiënteerde collega's. De faculteit is mede door zijn zienswijze uitgegroeid tot een plaats waar het menselijk bewegen op een interdisciplinaire wijze op top-niveau wordt onderzocht.

In 1981 promoveerde hij op het proefschrift 'A power balance applied to speedskating'. Daarin ontwikkelde hij het concept van de vermogensbalans, waarmee inspanningsvormen met een cyclisch karakter, zoals schaatsen, fietsen, zwemmen, lopen, rolstoelrijden en tillen, op een fundamen-

tele wijze energetisch konden worden begrepen. Door dit concept werd de fysiologie gekoppeld aan de biomechanica. Een logisch gevolg hiervan was dat de energiehuishouding op spierniveau betekenis kreeg voor het menselijk bewegen als geheel. Gerrit Jan benadrukte in zijn werk dat het geheel altijd meer is dan de som der delen. Een tweede onderwerp dat hem na aan het hart lag, was de inter-musculaire coördinatie. Door zijn benadering bleek dat de coördinatie tussen afzonderlijke spieren van

essentieel belang is voor het begrijpen van complexe bewegingen. Zijn werk had ook implicaties voor de praktijk. Gerrit Jans inzichten in de complexe materie van het menselijk bewegen leidden in de jaren tachtig tot de ontwikkeling van de klapschaats. De spectaculaire verbeteringen van de wereldrecords op alle afstanden gedurende de afgelopen winter gaven hem intens plezier, zonder dat hij zich deze successen op enigerlei wijze toe-eigende of zich erop beroemde. Hij beschouwde het als een voorrecht om dit mee te maken.

Gerrit Jan heeft op velen binnen en buiten de faculteit een stempel gedrukt. Door het overlijden van Gerrit Jan verliest de faculteit een heel bijzonder mens. Zijn aanstekelijke, creatieve, enthousiaste manier van leven en werken zal een bron van inspiratie blijven voor de medewerkers van de faculteit.